

Решение № 60001

Номер 60001

Година 05.01.2021

Град Смолян

Районен Съд - Смолян

На 01.12

Година 2020

В публично заседание в следния състав:

Председател:

Секретар:

Прокурор:

като разглежда докладваното от Златанова

Гражданско I инстанция дело

номер

20205440100427

по описа за

2020

година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Ищецът ЗАД „А“, представлявано от М.И. и В.К. - М е предявил срещу О. С., представлявана от кмета НМ иск с правно основание чл. 213, ал. 1, изр. 1 КЗ отм., във вр. с чл. 49 ЗЗД за сумите 1737,83 лв. главница, представляваща платен застрахователно обезщетение; 10 лв. ликвидационни разноски и 532,35 лв. мораторна лихва върху главницата за периода 23.04.2017 - 04.06.2020 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 04.06.2020 г. – датата на подаването на исковата молба до окончателното заплащане на вземането.

Фактическите твърдения, на които ищецът основава иска, се свеждат до следното: На 12.09.2015 г., в Г. С., на ул. „С“, Д. И. С., при управление на л.а. „****“ с ДК №****, негова собственост, участва в пътнотранспортно произшествие като попада в необезопасена дупка на пътното платно. Причина за настъпване на произшествието е наличието на несигнализирана и необезопасена дупка на пътното платно, през която преминава правомерно движещия се л.а. „****“ с ДК №****.

При ПТП са нанесени материални вреди на л.а. „****“ с ДК №**** и рама №****, собственост на Д. И. С., за който собственикът е бил сключил имуществена застраховка „Каско на МПС“ с полица №**** от 24.11.2014 г. при ЗАД „А“ със срок на валидност от 03.12.2014 г. до 02.12.2015 г., т.е. валидна към датата на настъпване на процесното ПТП. Полицията е сключена при уговорено покритие „Клауза П - пълно каско“ по смисъла на общите условия, неразделна част от застрахователния договор.

В резултат на настъпилото ПТП и на основание сключения застрахователен договор за имуществена застраховка „Каско на МПС“ в ЗАД „А“ е постъпило уведомление за щета от 12.09.2015 г., въз основа на което е образувана ликвидационна преписка - щета №*0281. В Опис на щета от 12.09.2015 г., подписан от вещо лице, представител на застрахователя и от застрахования, подробно са описани увредените части, детайли и агрегати на автомобила. За Отстраняване на вредите в натура е издадено възлагателно писмо от 08.10.2015 г. до автосервиз „****о“ ЕООД.

За поръчаните резервни части „****“ ЕООД е издало фактура № 4737 от 16.11.2015 г. а за извършения ремонт „РБ ****“ ЕООД е издало фактура № 81 от 14.12.2015 г., и двете с получател ЗАД „А“, на обща стойност 1 737,83 лева.

В изпълнение на възникналите задължения, ЗАД „А“ е изплатило дължимите суми с платежни нареждания от 18.01.2016 г. в полза на сервиза, отстранил уврежданията на застрахованото имущество и от 09.12.2015 г. в полза на доставчика на авточасти. Сторени са и ликвидационни

разноски в размер на 10,00 лева.

На основание чл. 213, ал. 1 от Кодекса за застраховането (отм.) във връзка с чл. 45 от Закона за задълженията и договорите, след изплащане на застрахователно обезщетение, застрахователят по имуществена застраховка встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата. О. С., в качеството и на собственик на улиците по силата на чл. 2, ал. 1, т. 2 от Закона за общинската собственост във връзка с параграф 7, ал. 1, т. 4 от преходните и заключителни разпоредби на Закона за местното самоуправление и местната администрация е длъжна да стопанисва и поддържа в изправност повереното ѝ имущество и по силата на чл. 45 от Закона за задълженията и договорите носи отговорност за причинените от бездействието и вреди на трети лица.

Съобразно тълкувателните разяснения, дадени в Постановление № 7/1959 г. на Пленума на ВС, юридическите лица отговарят по чл. 49 ЗЗД за вредите, причинени от техни работници или служители при или по повод на възложената им работа и тогава, когато не е установено кой конкретно измежду тях е причинил тези вреди.

Според текста на чл. 31 от Закона за пътищата, изграждането, ремонтът и поддържането на общинските пътища се осъществяват от общините, т.е. собственикът на процесната улица - О. С., е длъжен да вземе необходимите мерки за осигуряване на безопасността на пътното платно. Дори и да липсваха конкретни нормативни правила, поради общественото предназначение на общинските улици, общината следва да осъществява тяхната поддръжка, като осигурява нормален достъп, проходимост и предвижване на превозните средства по тях. Нарушението или неизпълнението на задълженията на работниците или служителите на О. С. за осигуряване на необходимите условия за безопасно преминаване по платното за движение представлява противоправно деяние, което е в пряка причинно-следствена връзка с вредоносния резултат, а именно нанесените имуществени вреди на собственика на л.а. "*****" с ДК №****.

С писмо от 29.01.2016 г. поканили О. С. да възстанови изплатената сума, ведно със сторените ликвидационни разноски, но ответникът не е възстановил по доброволен ред стойността на причинените вреди, както и не е уведомил ЗАД „А“ относно становището си по предявената претенция. Поради изпадането му в забава, считано от 05.02.2016 г., за ЗАД „А“ е в забава.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът подава отговор на исковата молба. Оспорва иска като недопустим поради непредставен валиден договор и доказателство за влизането му в сила и документ за платена застрахователна премия. Оспорва пасивната легитимация на ответника. Ответникът твърди, че схемата на произшествието не съдържа основни реквизити за време, място и причина на произшествието, как и по каква причина е възникнала щетата на увреденото МПС. Твърди, че виновен за настъпилото ПТП е водачът на увредения автомобил, тъй като се е движил с несъобразена със състоянието на пътя скорост в нарушение на чл. 20, ал. 2 ЗДвП.

Моли исковете да бъдат отхвърлени като неоснователни и недоказани. Претендира за деловодните разноски. Прави възражение за прекомерност на разноските на ищеца.

Ищецът не изпраща процесуален представител в съдебно заседание, чрез пълномощника юр. Й*** в писмени бележки счита иска за основателен и доказан моли същият да бъде уважен изцяло.

Ответникът представляван от юр. **** – р.уп. счита иска за неоснователен и моли същият да бъде отхвърлен изцяло по съображенията, изложени в отговора на ИМ и в писмените бележки.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и като взе предвид становищата на страните, установи от фактическа страна следното:

На 12.09.2015 г., в Г. С., на ул. „С“ в посока с. ****, при движение на лек автомобил БМВ, модел ****, рег. №****, собственост и управляван от Д. И. С. попада в дупка, вследствие на което са нанесени материални щети на автомобила – спукана предна лява гума и увреден преден ляв амортизатор. Събитието не е регистрирано от компетентните органи.

Собственикът на автомобила е имал сключена валидна комбинирана застраховка Каско и Злополука в ЗАД А с период на валидност 03.12.2014 – 02.12.2015 г., полица № 0306X0076022, с платена в деня на сключването на застраховката премия в размер на 1491,93 лв. с включена 2 % ЗДЗП. В деня на инцидента собственикът на автомобила уведомил застрахователя за причинените му щети, като подал уведомление – декларация за щета до ищеца, както и подписал декларация, в която описал обстоятелствата за нанесените на автомобила щети.

Според описа на претенцията № *0281/12.09.2015 г.гумата е предна лява Bridgestone 245/45R19, DOT-1813, 6 мм, степен на повреда – за подмяна и амортизатор преден ляв със степен на повреда – за подмяна.

С възлагателно писмо от 08.10.2015 г. ищецът е възложил на автосервиз „****о“ ЕООД да извърши ремонта, съгласно опис- калкулация от 12.09.2015 г..

От „****“ ЕООД е издадена фактура № 4737/16.11.2015 г. с получател ЗАД „А“ за амортизатор преден ляв на стойност 1 400,93 лв. с ДДС по щета № *0281. Сумата е преведена от ищеца на „****“ ЕООД с преводно нареждане от 09.12.2015 г..

За извършения ремонт на автомобила от „****“ ЕООД е издадена фактура № 81/14.12.2015 г. на стойност 336,90 лв. по щета № *0281 с получател ЗАД „А“. Сумата е преведена от ищеца на „РБ Ауто 06“ ЕООД с преводно нареждане от 18.01.2016 г..

От заключението по СИЕ се установява, че сумата от 1400,93 лв. по фактура № 4737/16.11.2015 г. е постъпила в разплащателната сметка на „****“ ЕООД на 10.12.2015 г., а сумата от 336,50 лв. по фактура № 81/14.12.2015 г. е постъпила по разплащателната сметка на „РБ ****“ ЕООД на 19.01.2016 г..

Ищецът е отправил регресна покана към О. С. като собственик на улицата с искане в 7-дневен срок от получаване на поканата да му възстанови изплатеното обезщетение в размер на 1 747,83 лв.. Поканата е връчена на ответника на 04.02.2016 г. чрез упълномощеното лице ТА

Ответникът не представя доказателства за плащане на ищеца на посоченото обезщетение.

В съдебно заседание са разпитани свидетелите С. и К., от чиито показания не се установяват подробности по инцидента. С. предполага, че описаните щети са били нанесени на автомобила, за който казва, че много пъти е бил ремонтиран.

Според заключението по назначената и изслушана СТЕ има причинно-следствена връзка между установения механизъм и нанесените щети по лек автомобил *** №СМ ****, посочени в описа на щета, образуван в ЗАД „А“. Общата стойност на нанесените щети по лек автомобил марка и модел „****“ с рег.№**** към 12.09.2015 г., необходима за неговото възстановяване възлиза на 1 817,00 лева.

Съдът кредитира заключението на вещото лице като компетентно изготвено въз основа на събрания по делото доказателствен материал.

Въз основа на така установената фактическа обстановка Съдът направи следните правни изводи:

Предявени са обективно съединени осъдителни искове с правно основание чл. 213, ал. 1, изр. 1 КЗ /отм./, във вр. с чл. 49 ЗЗД и с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Исковите са процесуално допустими, но разгледани по същество са неоснователни по следните съображения:

Основният спорен въпрос, на който следва да се даде отговор, е дали О. С. е пасивно легитимираният субект да отговаря по предявените искове. Ищецът не ангажира доказателства за твърдението си, че отговорна за настъпилата щета е О. С..

Безспорно се установи по делото, че инцидентът на 12.09.2015 г. е настъпил в Г. С., на ул. „С“ в посока с. ****, при попадане на автомобила в дупка на пътното платно. Собственик на улицата, на основание чл. 2, ал. 1, т. 2 ЗОС, вр. пар. 7, ал. 1, т. 4 от ЗМСМА е общината, която съгласно чл. 11, ал. 1 ЗОС, следва да я управлява с грижата на добрия стопанин. Съгласно разпоредбите на чл. 167, ал. 1, предл. първо и ал. 2, т. 1 ЗДвП, службите за контрол, определени от кметовете на общините, контролират в населените места изправността на състоянието на пътната настилка, пътните съоръжения и пътната маркировка, като администрацията сигнализира незабавно за препятствията и ги отстранява във възможно най-кратък срок. Следователно, по силата на ЗОС и ЗДвП на О. С. е вменено задължението да стопанисва и поддържа улиците в града в интерес на населението, което включва и недопускането, съответно ремонтирането на дупки по тях. Общината изпълнява тези дейности чрез служителите си или други лица, на които е възложила изпълнението на посочените задължения, като носи обективна гаранционно-обезпечителна отговорност при действията/бездействията на лицата, натоварени с извършването на възложената работа по поддръжката на улиците на територията на съответното населено място.

Според даденото в т. 3 от ППВС № 4/ 30.10.1975 г. разрешение, собственикът на вещта отговаря по чл. 45 ЗЗД, съответно по чл. 49 ЗЗД при възможност за обезопасяване на вещта, ако това не е направено, като отговорността по чл. 50 ЗЗД е в случаите на невъзможност да се обезопаси вещта, в която хипотеза вредите са причинени от присъщите на вещта свойства. В случая безспорно се установи, че към момента на настъпване на застрахователното събитие, на ул. „С“ в посока на движение от Г. С. за с. **** е имало дупка на пътното платно. Действително дупката е дълбока около 7-8 см и е напълно възможно вредата да е настъпила в резултат от попадането на лявата предна гума на автомобила в нея, в какъвто смисъл е и заключението по т. 2 от САТЕ и да е в причинно-следствена връзка от това. Наличието на дупка на пътното платно, като резултат от бездействието на длъжностните лица, на които О. С. е възложила изпълнението на посочените задължения, при наличие на обективна възможност за обезопасяването ѝ, не е достатъчно основание, за да бъде прието, че общината отговаря спрямо увреденото лице на основание чл. 49 ЗЗД. Само в случай, че тази дупка е единствената пряка причина, поради която са настъпили вредите, за общината възниква обективната гаранционно-обезщетителна отговорност да ги репарира.

Ответникът оспорва наличието на причинно-следствена връзка между твърдяното произшествие и претендираните вреди поради липса на надлежни доказателства - протокол за ПТП. Съдът счита, че в случая по аргумент от противното на разпоредбата на чл. 125, т. 5 ЗДвП не се налага задължително уведомяване на контролните органи за движението по пътищата, тъй като липсват данни автомобилът

да не е бил в състояние да се придвижва на собствен ход. Впрочем собственикът на автомобила свид. С. и свидетелката на инцидента К. нямат никакви конкретни спомени от случилото се и не допринасят за изясняване на фактическата обстановка по настъпването на инцидента. Единствените доказателства за настъпването на ПТП и на механизма му са уведомлението–декларация по щета по застраховка Каско на МПС и декларацията на водача на застрахованото МПС, увредено при събитие от нарушена цялост на пътното покритие. Въз основа на тях е изготвено и заключението по САТЕ. От така ангажираните доказателства съдът намира възраженията на ответника за основателни.

Следва да бъде посочено, че от страна на ищеца не са били предприети действия по събиране на доказателства и заявяване на претенцията в рамките на почти пет-годишен срок от настъпването на инцидента.

Видно от представените от ищеца снимки на л. 52 и 53 дупката се намира в лявата лента за движение в посоката на движение на увредения автомобил, следователно при движението си същият автомобил е навлязъл в срещуположната лента от пътното платно. Напълно възможно е дупката на пътното платно да не е била надлежно сигнализирана и обезопасена. От страна на ищеца не се ангажират каквито и да е доказателства в този смисъл, както и за момента на настъпването на инцидента – дали в светлата или в тъмната част на денонощието, съответно за видимостта на водача. При всички случаи, обаче, няма обяснение за поведението на водача С., който е навлезнал в насрещната лента за движение и по този начин автомобилът е попаднал в намиращата се в нея дупка. В подкрепа на този извод е и схемата, нарисувана от свид. С. в декларацията /л. 16/, според която автомобилът се е движил на разстояние 1,50 м. от десния тротоар на уличното платно. В този смисъл съдът приема, че нанесените материални щети са в резултат на движението на автомобила не изцяло в дясната, а едновременно в дясната и в лявата лента на пътното платно. В случай, че същият се е движил изцяло в неговата лента за движение – дясната, то и автомобилът не би могъл да попадне в дупката, както и не биха настъпили вредите. При това положение е налице съпричиняване на вредите от водача на МПС.

Изложеното налага извод за неоснователност на ищцовата претенция, а също и за недоказаност на претендирания размер, поради което исковете следва да бъдат отхвърлени изцяло.

С оглед изхода от спора, на ищеца не се дължат разноски.

На основание чл. 78, ал. 8, вр. ал. 3 от ГПК ще следва ищецът да бъде осъден да заплати на ответната О. 300 лв. за юрисконсултско възнаграждение, като съдът отчете както цената на предявените искове, така и фактическата и правна сложност на делото, проведено в три съдебни заседания, в които процесуалният представител на ответника се е явил и освен писмения отговор е депозирал писмена защита.

Мотивиран от изложеното Смолянският районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователни и недоказани предявените от ЗАД „А“, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление Г. С, пл. „СК“ № 2, представлявано от МП И. и ВПК – М срещу О. С., ЕИК ****, със седалище и адрес на управление Г. С., бул. „Б“ №***, представлявана от кмета НТМ обективно съединени искове с правно основание чл. 213, ал. 1, изр. 1 КЗ /отм./, във вр. с чл. 49 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за сумите: 1 737,83 лв. главница, представляваща платен застрахователно обезщетение по щета *0281/12.09.2015 г.; 10 лв. ликвидационни разноски и 532,35 лв. мораторна лихва върху главницата за периода 23.04.2017 - 04.06.2020 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 04.06.2020 г. – датата на подаването на исквата молба до окончателното заплащане на вземането.

ОСЪЖДА ЗАД „А“, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление Г. С, пл. „СК“ № 2, представлявано от МП И. и ВПК – М да заплати на основание чл. 78, ал. 8, вр. ал. 3 ГПК на О. С., ЕИК ****, със седалище и адрес на управление Г. С., бул. „Б“ №*** представлявана от кмета НТМ, сумата от 300 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Смолянски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Решението да се връчи на страните.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: